

Sygn. akt I Ca 182/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Zamościu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Iwona Lipko
Sędziowie:	SSO Teresa Bodys (spr.) SSO Dariusz Krzysiak

Protokolant: st. sekr. sąd. Grażyna Rozkres

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2013 r. w Zamościu

na rozprawie sprawy

ze skargi A. M. o wznowienie postępowania w sprawie I Ca 349/12

z wniosku A. M. z udziałem K. B. i M. B. o rozgraniczenie

postanawia:

oddalić skargę

Sygn. akt I Ca 182/13

UZASADNIENIE

W dniu 19 kwietnia 2013r. A. M. złożyła skargę na wznowienie postępowania w sprawie, która toczyła się z jej wniosku przed Sądem Rejonowym w Zamościu w sprawie I Ns 1186/10, a zakończona została prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Zamościu w dniu 20 czerwca 2012r. w sprawie I Ca 349/12.

Skarżąca powołując się na wykrycie nowych okoliczności mogących mieć wpływ na wynik sprawy wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez ustalenie przebiegu granicy pomiędzy działkami Nr (...) od pkt.(...) wyznaczonych na mapie przez geodetę K. C.. Wniosła także o zasądzenie kosztów postępowania wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podniosła, że w toku postępowania przed Sądami obu instancji zaszły okoliczności, które uniemożliwiały jej ocenę stanu sprawy, a przede wszystkim potrzebę inicjatywy dowodowej.

W toku postępowania była w ciąży, jej stan zdrowia oraz przebieg ciąży zagrożonej nakazywał szczególną troskę o jej osobę i płód. Pozostawała pod stałą opieką lekarską, zmuszona była korzystać ze zwolnień lekarskich. Na dowód czego przedłożyła zaświadczenie z 8 stycznia 2013r. KRUS P. Terenowej w Z. wskazujące, że w okresie od 10 czerwca 2010r. do 18 października 2010r. stale przebywała na zwolnieniu lekarskim. Następnie w dniu (...) urodziła córkę A.. Stan noworodka był bardzo poważny, utrzymywał się stan zagrożenia życia, a w późniejszym okresie dziecko było wielokrotnie hospitalizowane. Na tę okoliczność skarżąca przedłożyła karty informacyjne z leczenia szpitalnego dziecka.

O potrzebie zgłoszenia dodatkowych dowodów powzięła wiedzę po zapoznaniu się z orzeczeniem i uzasadnieniem Sądu Rejonowego w Zamościu w przedmiocie rozgraniczenia i o tym, którym dowodom z zeznań świadków Sąd nie dał wiary.

Dopiero na etapie postępowania apelacyjnego udało się skarżącej ustalić istnienie innego świadka mającego wiedzę o okolicznościach istotnych w sprawie, lecz Sąd odwoławczy uznał ów dowód za spóźniony. O istnieniu nowych świadków posiadający wiedzę skarżąca – jak podaje w uzasadnieniu skargi – dowiedziała się w marcu 2013r.

Powołując się na stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w orzeczeniu z 26 października 2011r. w sprawie III CZ 56/2011, w którym Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że termin wniesienia skargi o wznowienie postępowania oparty na podstawie z art. 403§ 2 kpc biegnie od dnia, w którym strona dowiedziała się o nowych okolicznościach faktycznych lub środkach dowodowych i w sposób wiarygodny mogła ocenić ich wpływ na wynik sprawy uzasadniła dochowanie terminu do wniesienia skargi.

Nadto jako dowód w sprawie skarżąca przedłożyła anons prasowy zawierający ogłoszenie Banku (...) w Z. zawierający opis nieruchomości, którą w rezultacie nabyli poprzednicy prawni wnioskodawczynie M. i H. małż. (...) na podstawie umowy sprzedaży z (...). Z dowodu powyższego – w ocenie skarżącej wynika, uregulowane dla przedmiotowej nieruchomości urządzenie wodno - kanalizacyjne. Stąd też wynika stan posiadania działki przez wnioskodawczynię łącznie ze studnią (vide: k. 1 – 6).

Uczestnicy postępowania wnioskowali o oddalenie skargi jak i wniosków dowodowych zgłoszonych w skardze o wznowienie postępowania (vide: k. 25).

Sąd Okręgowy w Zamościu ustalił i zważył, co następuje:

Skarga o wznowienie postępowania jest szczególnym środkiem, który może doprowadzić do wzruszenia prawomocnego orzeczenia Sądu. Stosowanie procedury prawnej jaką jest skarga o wznowienie postępowania obwarowane jest ścisłymi kryteriami.

Jedną z podstaw wznowienia postępowania opartej o treść art. 403 § 2 kpc to wykrycie prawomocnego wyroku dotyczącego tego samego stosunku prawnego albo takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Możliwość wznowienia na tej podstawie postępowania w sprawie zakończonego prawomocnym orzeczeniem możliwe jest jedynie wówczas gdy zachodzą łącznie następujące przesłanki: 1) doszło do wykrycia nowych okoliczności faktycznych lub dowodów, które istniały w toku postępowania, ale nie zostały przeprowadzone, 2) możliwość ich wpływu na wynik sprawy, 3) niemożność skorzystania z nich przez stronę w poprzednim postępowaniu.

W ocenie tut. Sądu brak przesłanek do wznowienia postępowania.

Analiza akt sprawy I Ns 1186/10 Sądu Rejonowego w Zamościu zakończonego postanowieniem z dnia 27 września 2012r. oraz akt sprawy I Ca 349/12 Sądu Okręgowego w Zamościu rozpoznającego apelację wnioskodawczynie na w/ w postanowienie w przedmiocie rozgraniczenia nieruchomości położonych w T. K. pomiędzy działkami oznaczonymi numerami (...) dowodzi, że przed Sądem obu instancji w całym postępowaniu wnioskodawczynie występowała z profesjonalnym pełnomocnikiem.

Pełnomocnik skarżącej inicjował postępowanie dowodowe na określenie przebiegu granicy pomiędzy spornymi nieruchomościami dla wykazania dokąd zdaniem wnioskodawczynie sięga własność nieruchomości oznaczonej numerem (...).

Nie zachodziły więc żadne uzasadnione powody, na które w skardze o wznowienie postępowania powołuje się A. M. w tym jej stan zdrowia, ciąża i urodzenie dziecka wymagającego szczególnej opieki – które w realiach niniejszej sprawy

uzasadniałyby przyjęcie niemożności powołania się na określone dowody przed Sądem orzekającym o rozgraniczeniu nieruchomości.

Sąd Najwyższy przyjął w swoich orzeczeniach pogląd, że niemożność skorzystania w poprzednim postępowaniu z określonych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych nie zachodzi, gdy istniała obiektywna możliwość powołania ich w tym postępowaniu, a tylko wskutek zaniedbań, zapomnienia czy błędnej oceny potrzeby powołania określonych dowodów strona tego nie uczyniła.

Taki pogląd Sądu Najwyższego wyraża się między innymi w postanowieniu z 10 lutego 1999r. III CKN 807/98 Lex Nr 78214.

Podobnie w postanowieniu z dnia 4 marca 2005r. III CZP 134/04 czytamy, że wykrycie okoliczności faktycznych lub dowodów, które poza przesłanką ich nieujawnienia w postępowaniu prawomocnie zakończonym, powinno być dla strony skarżącej „nieujawnione”. Fakty zaś ujawnione czyli te, które strona powinna znać, tj. miała możliwość dostępu do nich – nie są objęte hipotezą tego przepisu (vide Lex 151652).

Skarżąca podniosła też w skardze pominięcie przez Sąd Okręgowy w Zamościu rozpoznający apelację dowodów zgłoszonych w postępowaniu apelacyjnym.

Ów zarzut także nie zasługuje na uwzględnienie, w kontekście nowych wniosków dowodowych zgłoszonych w skardze, bowiem Sąd odwoławczy owe wnioski pominął kierując się treścią art. 381 kpc.

Pominięcie przez Sąd środków dowodowych wskazanych przez stronę nie jest pozbawieniem możliwości skorzystania z tego dowodu w poprzednim postępowaniu w rozumieniu art. 403 § 1 kpc.

Sąd Najwyższy w tej kwestii wypowiedział się między innymi w postanowieniu z 28 października 1981r. I CO 5/81 (OSNC 1982, Nr 5 – 6, poz. 77).

Jeśli strona korzystała w sprawie z profesjonalnej obsługi prawnej to trudno obronić pogląd by obiektywnie istniała przeszkoda w zgłoszeniu innych dowodów w toku postępowania dowodowego, w tym dowodów z zeznań innych świadków obok zgłoszonych czy też dowodów z dokumentów w postaci ogłoszenia prasowego.

Nadto rozpoznając skargę o wznowienie postępowania w granicach zakreślonych treścią skargi Sąd badał również czy zgłoszone podstawy wznowienia mają wpływ na treść wydanego uprzednio orzeczenia.

Zdaniem Sądu Okręgowego w Zamościu tak wnioskowanemu dowodowi z zeznań świadka T. B., który cyt. „ma pełną wiedzę na temat przebiegu granicy”, „i jest to taki przebieg jak wskazywała wnioskodawczyni” (vide: k. 4) jak też dowodowi z dokumentu w postaci ogłoszenia o II przetargu nieruchomości dokonanego przez Bank (...) w Z. zamieszczonego w (...) (...) z (...)– nie można przypisać charakteru dowodu mającego wpływ na treść wydanego orzeczenia o rozgraniczeniu. Nie są to dowody, które wprost określają przebieg granicy prawnej pomiędzy rozgraniczonymi nieruchomościami i samodzielnie nie mogą wpłynąć na ustalenie innego przebiegu granicy niż uczynił to Sąd Rejonowy w Zamościu w swoim postanowieniu z dnia 20 czerwca 2012r. w sprawie I Ns 1186/10, zaś Sąd Okręgowy w Zamościu dokonując kontroli instancyjnej w swoim postanowieniu z dnia 27 września 2012r. w sprawie I Ca 349/12.

Zgłoszone w skardze dowody nie mogą więc wpłynąć samoistnie na ocenę przesłanki stanu prawnego wynikającego z zasiedzenia przygranicznych pasów gruntu o jakiej mowa w treści art. 153 kc.

W orzeczeniu z dnia 30 września 1998r. w sprawie I CKN 475/98 Sąd Najwyższy wyraził pogląd mówiący, że Sąd oddała skargę o wznowienie postępowania jeżeli okaże się, że zgłoszona podstawa wznowienia nie miała wpływu na treść wydanego orzeczenia.

T.. Sąd w pełni identyfikuje się z przywołanym poglądem.

Mając powyższe ustalenia na względzie Sąd Okręgowy w Zamościu postanowił jak na wstępie na mocy art. 412 i 405 kpc w związku z art. 406 kpc.